

கால சக் கரத்தின் ஓட்டத்தில் இன்றும் நான் பார்வையாளரே

நன்மகைளை நினவிலிருந்து எரித்தனர் நாகரிகம் என்று

நீ விதைத்த வார்த்தைகள் வளர்ந்தும் மரமாகவில்லை

இன்று நிமிர்ந்த நங்குகைகள் கட்ட காணப்படுகின்றனர் காந்தமாக

மனமுடனந்து மரணிக்கின்றனர் நீ விளையாட சொல்லிய சிறுவர்கள்

மொழியை நீ உயிர்மீச்சாக எண்ண பிற மொழி பயில்வதே உயர்வு இங்கு

உணவுக்காக உயிர் வாட அதனை ஏற்றுக் கொண்டனர் விதி என்றும்

வடிகெய்யாய் கட்டவீழ்க் கட்டாது என்ற உன் வாக்கு வடிகெய்யானது

நினைவுகளில் அல்ல இங்கு முகநீல் பதவுகளில் மட்டுமே காண முடிகிறது உன்னை

காய்ந்த மாலையுடன் கல்லாய் இருக்கும் உன் அன்னையும் கரணந்து கொண்டிருக்க

உனது உணர்ச்சி நிறைபயிர்கள் வீரக் கதிராகும் முன்பே அறுவடை சய்யப்படுகிறது

Chandha A. R <chandhaa.r@gmail.com>